

Tornar a l'escola

Els mesos d'estiu són mesos de diversió, de temps lliure i d'horaris flexibles. La gent fa molta vida al carrer i les costums es relaxen. Els nens deixen de banda els horaris, les presses, les activitats programades...i poden dedicar més temps al joc, a la relació amb els pares....aspectes que són molt importants pel desenvolupament maduratiu i l'equilibri personal del nen.

A finals d'agost ja es comença a intuir que la bona vida s'acaba i que el setembre ja és aquí. Després d'un període de vacances, més llarg en el cas dels nens, al setembre tot torna a la normalitat. La gent gran retorna a la feina, es continuen les coses que s'havien quedat a mig fer, es fan plans pel futur... Per alguns és agradable i necessari tornar a la rutina i la normalitat, altres voldrien continuar les vacances per sempre.

Pares i nens viuen el retorn a l'escola de forma molt diferent. Pels pares, en general, és un alleujament ; pels nens, dependrà de l'edat i de la seva vivència escolar. Pels més petits, tornar a l'escola té un caràcter més lúdic, es diverteixen aprenent; però pels més grans cada curs és una nova oportunitat per demostrar-se a sí mateixos si seran o no capaços de superar un nou curs. D'altra banda, els que van acabar el curs escolar anterior sense problemes, començar l'escola significa retrobar-se amb els amiguets, estrenar llibres i material nou, començar les activitats escolars que tant els hi agraden... Pels altres, els que presenten algun o altre problema, la tornada a l'escola

desperta sentiments d'angoixa, inseguretat, por al fracàs... que dependran molt de l'actitud dels pares davant els resultats escolars.

La tornada a l'activitat normal reestructura una altra cop els horaris i les activitats. Els pares perden el contacte continuat que han tingut amb els nens durant l'estiu i la relació amb aquests es veu afectada pels problemes laborals, pel cansament...

El ritme de vida és cada vegada més ràpid i els adults van cada cop més estressats. Sense adonar-nos transmetem el neguit i les presses als nostres fills. Es passa la major part del temps fora de casa i quan s'hi arriba s'han de fer tantes coses (sopar, deures, bany...) que no hi ha temps per jugar o simplement, parlar. És difícil pensar que en aquestes condicions es pugui establir una relació pares - fills de qualitat. En alguns casos això pot provocar l'aparició de problemes de conducta en els nens que no són res més que una demanda d'atenció.

A més d'això cal afegir les expectatives dels pares envers els fills que es veuran acomplertes o

no ja en els primers resultats escolars. Si els resultats són fluixos a partir d'aquí les exigències dels pares augmenten i es pot crear un ambient tens i de malestar a la família. En aquests casos cal intentar esbrinar la causa del baix rendiment i no caure en el parany de pensar que les causes del fracàs radiquen en l'actitud del nen: és un gandul, no vol treballar, no estudia...Darrera de cada fracàs escolar hi ha una causa determinada, i tan sols incidint en aquesta es podrà aconseguir aturar o bé prevenir aquest fracàs.

Recomanem als pares no donar tanta importància a les notes, com si fos l'única cosa important a la vida: no tot s'acaba al col·legi. cal valorar els avenços que faci el nen per petits que siguin. Intentar buscar quina és la causa real dels mals resultats mitjançant l'ajuda dels professionals especialitzats. Culpabilitzar al nen dient que no vol estudiar, no s'esforça prou, és gandul... l'únic que fa és empitjorar la situació. ■